

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/63 AL COMISIEI**din 21 octombrie 2014****de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 103 alineatele (7) și (8),

întrucât:

- (1) Directiva 2014/59/UE impune statelor membre să instituie mecanisme de finanțare a rezoluției în scopul asigurării aplicării efective a instrumentelor și competențelor de rezoluție de către autoritatea de rezoluție. Mecanismele respective de finanțare a rezoluției ar trebui să dispună de resurse financiare adecvate pentru a permite o funcționare eficientă a cadrului de rezoluție și, prin urmare, sunt împuternicite să colecteze contribuții *ex ante* de la instituțiile autorizate de pe teritoriul lor, inclusiv de la sucursalele din Uniune („instituțiile”).
- (2) Statele membre au obligația de a percepe contribuții *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției nu numai de la instituții, ci, în conformitate cu articolul 103 alineatul (1) din directiva respectivă, și de la sucursalele din Uniune. Sucursalele din Uniune sunt, de asemenea, acoperite de competențele Comisiei de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 103 alineatele (7) și (8) din directiva în cauză. Cu toate acestea, având în vedere faptul că, în temeiul articolului 47 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, cerințele prudențiale și tratamentul de supraveghere aplicate sucursalelor din Uniune intră în responsabilitatea statelor membre, mulți dintre indicatorii privind ajustarea pentru risc stabiliți în prezentul regulament delegat nu sunt adaptați pentru aplicarea directă în cazul sucursalelor din Uniune. Prin urmare, cu toate că sucursalele din Uniune nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, acestea ar putea fi supuse unui regim specific elaborat de Comisie într-un viitor act delegat.
- (3) În temeiul articolelor 6, 15, 16, 95 și 96 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, anumite firme de investiții care sunt autorizate să presteze numai servicii și activități limitate nu fac obiectul anumitor cerințe de capital și de lichiditate sau pot fi exonerate de la acestea. În consecință, mulți dintre indicatorii privind ajustarea pentru risc care ar trebui stabiliți nu se vor aplica în cazul acestor firme de investiții. Deși statele membre au obligația de a percepe contribuții *ex ante* de la aceste firme de investiții în conformitate cu articolul 103 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, este necesar să li se lase acestora posibilitatea de a specifica ajustarea pentru risc pentru a nu crea o sarcină disproporționată asupra firmelor respective. Prin urmare, firmele de investiții în cauză nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament.
- (4) În conformitate cu articolul 102 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, statele membre ar trebui să se asigure că, într-o perioadă care începe de la intrarea în vigoare a directivei și se încheie la 31 decembrie 2024, mijloacele financiare disponibile ale propriilor mecanisme de finanțare se ridică la cel puțin 1 % din suma depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor autorizate pe propriul teritoriu. Pe parcursul acestei perioade, contribuțiile la mecanismele de finanțare ar trebui repartizate cât mai uniform posibil în timp, până la atingerea nivelului-țintă prevăzut, ținându-se seama în mod corespunzător de etapa ciclului economic și de impactul pe care contribuțiile prociclice îl pot avea asupra poziției financiare a instituțiilor care contribuie.
- (5) Articolul 103 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE prevede că respectivele contribuții sunt percepute cel puțin anual pentru a atinge nivelul-țintă menționat la articolul 102 din directiva în cauză. În temeiul articolului 103

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, contribuția anuală ar trebui să reflecte dimensiunea instituției, deoarece contribuția ar trebui să se bazeze pe o sumă forfetară calculată pe baza pasivelor respectivei instituții („contribuția anuală de bază”); în al doilea rând, aceasta reflectă nivelul de risc al activităților relevante ale unei instituții întrucât contribuția anuală de bază ar trebui ajustată proporțional cu profilul de risc al instituției respective („ajustare pentru risc suplimentară”). Dimensiunea unei instituții reprezintă un prim indicator al riscului prezentat de o instituție. Cu cât instituția este mai mare, cu atât este mai probabil ca, în caz de dificultăți, autoritatea de rezoluție să considere că este în interesul public să procedeze la rezoluția instituției respective și să facă uz de mecanismul de finanțare a rezoluției pentru a asigura aplicarea efectivă a instrumentelor de rezoluție.

- (6) Pentru a clarifica modul în care autoritățile de rezoluție ar trebui să ajusteze contribuțiile proporțional cu profilul de risc al instituțiilor, este necesar să se precizeze pilonii și indicatorii de risc care ar trebui utilizați pentru a determina profilul de risc al instituțiilor, mecanismul de aplicare a ajustării pentru risc la contribuția anuală de bază, precum și contribuția anuală de bază, ca punct de plecare pentru ajustarea pentru risc. Aceste elemente, care vor completa criteriile de risc prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, ar trebui să fie stabilite într-un mod care să mențină condiții de concurență echitabile între statele membre și o piață internă puternică prin evitarea discrepanțelor între abordările statelor membre în ceea ce privește calcularea contribuțiilor la propriile lor mecanisme de finanțare a rezoluției. În acest mod, contribuțiile achitate de către instituții la mecanismele de finanțare a rezoluției devin comparabile și previzibile pentru toate tipurile de bănci, fapt care constituie un element important pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne.
- (7) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ prevede că Comitetul unic de rezoluție („comitetul”), instituit prin articolul 42 alineatul (1) din regulamentul respectiv, este considerat a fi, în scopul aplicării regulamentului menționat și a Directivei 2014/59/UE, autoritatea națională de rezoluție relevantă atunci când acesta îndeplinește sarcini și exercită competențe care, în temeiul directivei, trebuie să fie îndeplinite sau exercitate de către autoritatea națională de rezoluție. Luând în considerare faptul că articolul 70 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 împuternicește comitetul să calculeze contribuțiile instituțiilor la Fondul unic de rezoluție, care ar înlocui mecanismele de finanțare ale statelor membre participante la mecanismul unic de rezoluție începând cu 1 ianuarie 2016, prin aplicarea prezentului regulament pe baza articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, noțiunea de autoritate de rezoluție în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să includă și comitetul.
- (8) Calcularea contribuțiilor la nivel individual ar conduce, în cazul grupurilor, la dubla contabilizare a anumitor datorii atunci când se stabilește contribuția anuală de bază a diferitelor entități ale grupului, deoarece datoriile legate de acordurile pe care entitățile aceluiași grup le încheie între ele ar fi incluse în pasivele totale care urmează să fie luate în considerare pentru stabilirea contribuției anuale de bază a fiecărei entități din grup. Prin urmare, stabilirea contribuției anuale de bază ar trebui precizată mai în detaliu în cazul grupurilor, astfel încât să reflecte gradul de interconectare a entităților din cadrul grupului și să se evite dubla contabilizare a expunerilor intragrup. În vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile între entitățile care fac parte dintr-un grup și instituțiile care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție (SIP) sau sunt permanent afiliate la același organism central, acestora din urmă ar trebui să li se aplice același tratament.
- (9) În scopul calculării contribuției anuale de bază a unei entități dintr-un grup, pasivele totale care urmează să fie analizate nu ar trebui să includă datoriile rezultate din niciun contract pe care acea entitate din grup l-a încheiat cu o altă entitate care face parte din același grup. Cu toate acestea, o astfel de excludere ar trebui să fie posibilă numai în cazul în care fiecare entitate din grup este stabilită în Uniune, este inclusă integral în aceeași consolidare, face obiectul unor proceduri centralizate și adecvate de evaluare, măsurare și control al riscului și în cazul în care nu există niciun impediment actual sau prevăzut, de ordin material, practic sau juridic în calea rambursării rapide a datoriilor relevante la scadență. Acest lucru ar trebui să împiedice excluderea datoriilor din baza de calcul a contribuțiilor în cazul în care nu există nicio garanție cu privire la faptul că expunerile provenind din împrumuturi intragrup ar fi acoperite în cazul în care sănătatea financiară a grupului se deteriorează. În plus, pentru a evita ca prin excluderea datoriilor intragrup să se ofere un avantaj entităților din grup care beneficiază de această scutire, o astfel de excludere nu ar trebui să permită instituțiilor în cauză să beneficieze de sistemul de contribuții simplificat acordat instituțiilor mici, în cazul în care, în urma excluderii datoriilor intragrup, o instituție ar putea beneficia de sistemul simplificat. În vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile între entitățile care fac parte dintr-un grup și instituțiile care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție (SIP) sau sunt permanent afiliate la același organism central, acestora din urmă ar trebui să li se aplice același tratament.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

- (10) Prin derogare de la regula potrivit căreia calculul contribuțiilor ar trebui să se efectuează la nivel individual, în cazul unei case centrale la care sunt afiliate instituții de credit pentru care se acordă, în legislația națională o derogare integrală sau parțial de la aplicarea cerințelor prudențiale, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, normele privind contribuțiile *ex ante* ar trebui să se aplice numai casei centrale și instituțiilor de credit afiliate la aceasta per ansamblu, pe bază consolidată, întrucât solvabilitatea și lichiditatea casei centrale și ale tuturor instituțiilor afiliate la aceasta sunt monitorizate în ansamblul lor pe baza conturilor consolidate ale acestor instituții.
- (11) Stabilirea contribuției anuale de bază ar trebui să fie precizată mai detaliat în cazul infrastructurilor piețelor financiare („IPF”). Unele IPF, cum ar fi contrapărțile centrale („CPC”) sau depozitarii centrali de titluri de valoare („DCT”) sunt autorizate și ca instituții de credit. În special, unii DCT furnizează servicii de tip bancar care au un caracter accesoriu în raport cu activitatea lor în calitate de infrastructuri ale pieței. Spre deosebire de instituțiile de credit, DCT nu dețin depozite garantate, ci mai ales solduri overnight sau intrazilnice care provin din decontarea operațiunilor cu titluri de valoare pe care le furnizează instituțiilor financiare sau băncilor centrale. În general, acestea nu generează solduri de numerar care ar putea fi asimilate fondurilor colectate în scopul îndeplinirii activităților bancare. Dat fiind că serviciile de tip bancar efectuate de IPF au un caracter accesoriu în raport cu activitățile lor principale de decontare sau de compensare, pentru care aceste entități fac obiectul unor cerințe prudențiale stricte prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, precum și al dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE, și că modelul de afaceri al IPF nu presupune riscuri comparabile celor suportate de o instituție de credit, numai datoriile legate de activitățile de tip bancar desfășurate de entitățile respective ar trebui să fie luate în considerare atunci când se stabilește cuantumul total al datoriilor lor în scopul calculării contribuției lor anuale de bază.
- (12) Contabilitatea instrumentelor financiare derivate nu este armonizată la nivelul Uniunii în ceea ce privește conturile individuale, ceea ce ar putea avea, prin urmare, un impact asupra cuantumului datoriilor care trebuie să fie luate în considerare pentru calcularea contribuțiilor fiecărei bănci. Metodologia indicatorului efectului de levier menționată la articolul 429 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică tuturor băncilor și garantează că același contract cu instrumente financiare derivate, în special compensarea între contractele cu instrumente financiare derivate, va fi luat în considerare în același mod, indiferent de cadrul contabil aplicat de banca în cauză. Prin urmare, pentru a se asigura un tratament armonizat al instrumentelor financiare derivate în ceea ce privește stabilirea contribuției anuale de bază, care să permită comparabilitatea evaluărilor acestora între instituții și condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, instrumentele financiare derivate ar trebui evaluate în conformitate cu articolul 429 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Cu toate acestea, pentru a se asigura previzibilitatea evaluării instrumentelor financiare derivate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să se prevadă că această evaluare nu poate avea drept rezultat o valoare mai mică de 75 % din valoarea respectivelor instrumente financiare derivate, astfel cum este stabilită în cadrul contabil relevant.
- (13) Unele instituții de credit sunt bănci de promovare, care vizează promovarea obiectivelor de politică publică ale unei administrații centrale sau regionale ori ale unei autorități locale dintr-un stat membru, în principal prin punerea la dispoziție a unor credite promoționale acordate pe bază neconcurențială și non-profit. Creditele acordate de astfel de instituții sunt garantate parțial, în mod direct sau indirect, de administrația centrală sau regională ori de autoritatea locală. Creditele promoționale sunt acordate pe bază neconcurențială și non-profit, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale Uniunii și/sau ale administrației centrale sau regionale dintr-un stat membru. Creditele promoționale sunt acordate uneori prin intermediul unei alte instituții (credite de tip *pass through*). În astfel de cazuri, instituția de credit intermediară primește credite promoționale de la o bancă de dezvoltare multilaterală sau de la o entitate din sectorul public și le acordă altor instituții de credit care urmează să le pună la dispoziția clienților finali. Având în vedere că instituțiile de credit intermediare transferă lichiditățile acestor credite de la banca de promovare inițială la o instituție de credit sau la o altă instituție intermediară, datoriile respective nu ar trebui să fie incluse în pasivele totale care trebuie să fie luate în considerare pentru calcularea contribuției anuale de bază.
- (14) Conform articolului 103 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, toate instituțiile trebuie să contribuie la mecanismele de finanțare a rezoluției. Cu toate acestea, trebuie să se asigure un echilibru proporțional și just între, pe de o parte, obligația oricărei instituții de a contribui la un mecanism de finanțare a rezoluției și, pe de altă parte, dimensiunea, profilul său de risc, sfera și complexitatea activităților sale, gradul său de interconectare cu alte instituții sau cu sistemul financiar în general, impactul falimentului său asupra piețelor financiare, asupra altor instituții, asupra condițiilor de finanțare sau asupra economiei în sens larg, ceea ce determină probabilitatea ca o instituție să fie supusă unei proceduri de rezoluție și să recurgă la mecanismul de finanțare. Aceste elemente sunt luate în considerare de către autoritățile de rezoluție, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/59/UE, atunci când decid dacă anumite instituții ar trebui să beneficieze de cerințe simplificate în ceea ce

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

privește obligația de a pregăti planuri de redresare și de rezoluție. De asemenea, sarcina administrativă care decurge din calcularea contribuțiilor anuale pentru anumite instituții și pentru autoritățile de rezoluție ar trebui să fie luată în considerare atunci când se evaluează echilibrul just între respectarea cerințelor prevăzute de Directiva 2014/59/UE și caracteristicile specifice ale diferitelor instituții care intră sub incidența acestei directive.

- (15) Instituțiile mici nu au, în general, un profil de risc ridicat, prezintă adesea riscuri sistemice mai mici în comparație cu instituțiile mari și, în multe cazuri, impactul falimentului acestora asupra economiei în sens larg este mai redus decât cel al instituțiilor mari. În același timp, impactul pe care falimentul instituțiilor mici îl poate avea asupra stabilității financiare nu poate fi exclus, întrucât chiar și instituțiile mici pot crea riscuri sistemice generate de rolul lor în cadrul sistemului bancar în ansamblul său, de efectele cumulative ale rețelelor lor sau de efectul de contagiune pe care l-ar putea crea prin pierderea încrederii în sistemul bancar.
- (16) Având în vedere că, în majoritatea cazurilor, instituțiile mici nu prezintă riscuri sistemice și este mai puțin probabil să fie supuse unei proceduri de rezoluție, ceea ce reduce implicat probabilitatea ca acestea să beneficieze de mecanismele de finanțare a rezoluției, în comparație cu instituțiile mari, metodologia de calculare a contribuțiilor lor anuale la mecanismele de finanțare a rezoluției ar trebui să fie simplificată. Instituțiile mici ar trebui să plătească contribuții anuale sub forma unei sume forfetare care să se bazeze numai pe contribuția lor anuală de bază, ajustată proporțional cu dimensiunea lor. O astfel de metodologie ar trebui să asigure un sistem proporțional de contribuții anuale deoarece, atunci când stabilește contribuția anuală a fiecărei instituții, autoritatea de rezoluție trebuie să respecte un nivel anual țintă al mecanismului de finanțare. Prin urmare, o sumă forfetară reflectă faptul că, în multe cazuri, instituțiile mici prezintă riscuri mai reduse și lasă o marjă mai mare de ajustare a contribuției instituțiilor mai mari, care au în general o importanță sistemică mai mare, proporțională cu profilul lor de risc.
- (17) Pentru a se stabili care sunt instituțiile considerate mici, ar trebui să se utilizeze un prag dublu, în cadrul căruia primul prag, bazat pe totalul pasivelor (fără fonduri proprii) din care se scad depozitele garantate, ar trebui să fie egal sau mai mic de 300 de milioane EUR, iar al doilea prag, bazat pe totalul activelor, nu ar trebui să depășească 1 miliard EUR. Cel de al doilea prag ar trebui să împiedice instituțiile mai mari care îndeplinesc primul prag legat de valoarea pasivelor să beneficieze de sistemul simplificat.
- (18) Ar trebui făcută o distincție în categoria instituțiilor mici, întrucât unele sunt foarte mici, în timp ce altele se apropie de pragurile maxime, ceea ce le permite să beneficieze de sistemul simplificat. În cadrul unui sistem unic de sume forfetare, contribuțiile anuale ale instituțiilor foarte mici ar fi disproporționat de mari în comparație cu cele ale instituțiilor mici care ajung aproape de pragurile maxime. În același timp, ar trebui să se evite ca sistemul simplificat să creeze o diferență disproporționată în ceea ce privește contribuțiile anuale între cele mai mari instituții din categoria instituțiilor mici și instituțiile care nu sunt eligibile pentru a beneficia de sistemul simplificat întrucât depășesc cu puțin pragurile. Prin urmare, pentru evitarea acestor efecte nedorite, este oportun să se prevadă un sistem cu mai multe categorii de instituții mici ale căror contribuții anuale ar trebui să ia forma unor sume forfetare diferite. Acest lucru ar trebui să permită o diferențiere progresivă a contribuțiilor în cadrul sistemului simplificat, precum și între cea mai mare sumă forfetară și contribuția cea mai scăzută calculată în conformitate cu metoda prin care contribuția anuală de bază este ajustată în funcție de profilul de risc al instituției.
- (19) În cazul în care autoritatea de rezoluție decide că o instituție mică are un profil de risc deosebit de ridicat, această autoritate ar trebui să aibă dreptul de a decide că instituția în cauză nu ar trebui să nu mai beneficieze de sistemul simplificat, iar contribuția acesteia ar trebui să fie calculată, în schimb, în conformitate cu metoda prin care contribuția anuală de bază este ajustată în funcție de alți factori de risc decât mărimea instituției.
- (20) Instituțiile menționate la articolul 45 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE nu vor fi recapitalizate prin utilizarea mecanismelor de finanțare a rezoluției în conformitate cu articolele 44 și 101 din Directiva 2014/59/UE, întrucât acestea vor fi lichidate prin intermediul procedurilor de insolvență naționale sau prin alte tipuri de proceduri puse în aplicare în conformitate cu articolele 38, 40 sau 42 din Directiva 2014/59/UE și își vor înceta activitatea. Procedurile respective garantează faptul că creditorii acestor instituții, inclusiv deținătorii de obligațiuni garantate, dacă este cazul, vor suporta pierderile într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției. Prin urmare, contribuțiile acestora la mecanismele de finanțare a rezoluției ar trebui să reflecte aceste particularități. Mecanismele de finanțare a rezoluției ar putea, cu toate acestea, să fie folosite pentru celelalte scopuri menționate la articolul 101 din Directiva 2014/59/UE. În cazul în care orice astfel de instituție utilizează mecanismul de finanțare a rezoluției pentru oricare dintre scopurile respective, autoritatea de rezoluție ar trebui să fie în măsură să compare profilul de risc al tuturor celorlalte instituții care intră sub incidența articolului 45 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE cu cel al instituției care a utilizat mecanismul de finanțare a rezoluției și să aplice metodologia prevăzută în prezentul act delegat pentru acele instituții care prezintă un profil de risc similar sau mai ridicat decât cel al instituțiilor care au utilizat mecanismul de finanțare a rezoluției. De asemenea, este

oportun să se stabilească o listă de elemente pe care autoritatea de rezoluție ar trebui să le ia în considerare atunci când compară profilurile de risc.

- (21) Pentru a permite autorităților de rezoluție din statele membre să aibă o interpretare armonizată a criteriilor stabilite la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, astfel încât indicatorul de risc al instituțiilor să fie stabilit în mod similar în toată Uniunea în scopul calculării contribuțiilor individuale la mecanismele de finanțare a rezoluției, ar trebui să se prevadă o serie de piloni de risc, precum și indicatorii de risc corespunzători fiecăruia dintre aceste piloni de risc, care să fie luați în considerare de către autoritățile de rezoluție atunci când evaluează profilul de risc al instituțiilor. Pentru a se asigura coerența cu practicile de supraveghere, indicatorii de risc ar trebui să constea în criteriile de referință reglementate deja disponibile sau în curs de stabilire.
- (22) În cazul în care legislația relevantă prevede derogări prin care unele instituții sunt scutite de la obligația de a stabili anumiți indicatori de risc la nivelul instituției și cu condiția, dacă este cazul, ca autoritățile competente să autorizeze aplicarea unor astfel de derogări, autoritățile de rezoluție ar trebui să evalueze indicatorii relevanți la nivel consolidat sau subconsolidat, după caz, pentru a asigura coerența cu practicile de supraveghere și pentru a garanta că grupurile care se prevalează de aceste derogări nu sunt penalizate în mod nejustificat.
- (23) Pentru a le permite autorităților de rezoluție să aibă o abordare coerentă în ceea ce privește importanța pilonilor și a indicatorilor de risc pe care ar trebui să îi ia în considerare pentru a determina profilul de risc al instituțiilor, prezentul regulament ar trebui să stabilească, de asemenea, ponderea relativă a fiecărui pilon și a fiecărui indicator de risc. Cu toate acestea, este important să se acorde autorităților de rezoluție suficientă flexibilitate pentru evaluarea profilului de risc al instituțiilor, asigurându-se capacitatea acestora de a modula aplicarea pilonilor și a indicatorilor de risc în funcție de caracteristicile specifice ale fiecărei instituții. Dat fiind că acest lucru nu poate fi realizat numai prin definirea unui interval de valori pentru evaluarea profilului de risc, ci necesită o anumită marjă de apreciere atunci când se decide asupra importanței anumitor indicatori de risc de la caz la caz, ponderea anumitor indicatori de risc ar trebui să fie numai indicativă sau ar trebui să se stabilească un interval de valori în acest sens, astfel încât autoritățile de rezoluție să poată decide cu privire la relevanța acestor indicatori într-un anumit caz.
- (24) Atunci când determină importanța diferiților indicatori care corespund unui anumit pilon, agregarea în cadrul pilonilor ar trebui să se efectueze prin utilizarea mediei aritmetice ponderate a indicatorilor individuali. În ceea ce privește calcularea indicatorului de risc sintetic final corespunzător fiecărei instituții, pentru a se evita efectele de compensare între piloni, prin care o instituție cu rezultate relativ bune în cadrul mai multor piloni, dar foarte slabe în cadrul unui anumit pilon ar primi, în general, un punctaj mediu dacă se aplică media aritmetică a diferitelor paliere, acest calcul ar trebui să se bazeze pe media geometrică ponderată a pilonilor individuali.
- (25) Intervalul pentru evaluarea gradului de risc prezentat de o instituție ar trebui definit astfel încât să permită modularea suficientă a profilului de risc al instituțiilor în funcție de diversii piloni și indicatori de risc prevăzuți în prezentul regulament, oferind în același timp suficientă certitudine și previzibilitate în ceea ce privește sumele anuale ale contribuțiilor pe care instituțiile trebuie să le plătească în conformitate cu Directiva 2014/59/UE și cu prezentul regulament.
- (26) Pentru a se asigura plata efectivă a contribuțiilor anuale, este necesar să se precizeze condițiile și mijloacele de plată. În special, pentru contribuțiile care nu sunt plătite în numerar, ci în angajamente de plată irevocabile în conformitate cu articolul 103 din Directiva 2014/59/UE, este necesar să se precizeze cota-parte a angajamentelor de plată irevocabile pe care o poate utiliza fiecare instituție și tipul de garanție reală care este acceptat pentru aceste angajamente de plată irevocabile, astfel încât autoritatea de rezoluție să poată asigura plata efectivă la momentul executării angajamentului de plată irevocabil în cazul în care autoritatea de rezoluție întâmpină dificultăți în executarea acestuia. Pentru a se asigura plata efectivă a contribuțiilor anuale, este necesar să se prevadă competența specifică a autorităților de rezoluție de a impune sancțiuni administrative și de a lua alte măsuri administrative împotriva instituțiilor care nu respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament pentru calcularea și ajustarea contribuțiilor, cum ar fi nerespectarea obligației de a furniza informațiile solicitate de către autoritatea de rezoluție. Autoritatea de rezoluție ar trebui să dispună, de asemenea, de competența de a impune o penalitate zilnică unei instituții atunci când instituția în cauză plătește numai parțial contribuția anuală datorată ori nu plătește deloc această contribuție sau atunci când instituția respectivă nu respectă cerințele prevăzute în notificarea efectuată de autoritatea de rezoluție. În plus, trebuie să se prevadă obligații specifice în ceea ce privește schimbul de informații între autoritățile competente și autoritățile de rezoluție.
- (27) Pentru a se asigura faptul că ajustarea pentru risc continuă să reflecte evoluțiile din sectorul bancar și că îndeplinește, astfel, în mod continuu, cerințele prevăzute în Directiva 2014/59/UE, Comisia va revizui, pe baza experienței dobândite în acest domeniu, ajustarea pentru risc folosită la calcularea contribuțiilor anuale și, în special, caracterul adecvat al multiplicatorului de ajustare pentru risc stabilit în prezentul regulament, precum și necesitatea unei eventuale creșteri a limitei superioare a multiplicatorului de ajustare pentru risc înainte de 1 iunie 2016.

- (28) Întrucât, în conformitate cu articolul 130 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, obligația statelor membre de a percepe contribuții anuale de la instituțiile autorizate pe teritoriul lor se aplică de la 1 ianuarie 2015, prezentul regulament ar trebui să se aplice tot de la 1 ianuarie 2015.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme care specifică:

- (a) metodologia pentru calcularea contribuțiilor pe care instituțiile trebuie să le plătească la mecanismele de finanțare a rezoluției și pentru ajustarea acestor contribuții în funcție de profilul de risc al instituțiilor;
- (b) obligațiile instituțiilor în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate în scopul calculării contribuțiilor și în ceea ce privește plata contribuțiilor la mecanismele de finanțare a rezoluției;
- (c) măsurile care să asigure că autoritățile de rezoluție verifică dacă s-au plătit în mod corect contribuțiile.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică instituțiilor menționate la articolul 103 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 23. Acesta se aplică, de asemenea, unei case centrale și instituțiilor sale afiliate, pe bază consolidată, atunci când, în legislația națională, se acordă instituțiilor afiliate o derogare integrală sau parțială de la aplicarea cerințelor prudențiale, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Orice trimitere la un grup include o casă centrală și toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent la casa centrală respectivă, astfel cum sunt menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și filialele acestora.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și din Directiva 2014/59/UE. În sensul prezentului regulament, se aplică și următoarele definiții:

1. „instituții” înseamnă instituții de credit, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/59/UE, sau firme de investiții, astfel cum sunt definite la punctul 2 din prezentul articol, precum și o casă centrală și toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent unei case centrale, astfel cum sunt menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, luate ca întreg, pe bază consolidată, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1);
2. „firme de investiții” înseamnă firme de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva 2014/59/UE, cu excepția firmelor de investiții care se încadrează în definiția de la articolul 96 alineatul (1) litera (a) sau (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau a firmelor de investiții care desfășoară activitatea 8 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, dar nu desfășoară activitatea 3 sau 6 din secțiunea A a anexei I la directiva respectivă;
3. „nivel-țintă anual” înseamnă quantumul total al contribuțiilor anuale stabilite de autoritatea de rezoluție pentru fiecare perioadă de contribuție în vederea atingerii nivelului-țintă prevăzut la articolul 102 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE;
4. „mecanism de finanțare” înseamnă un mecanism menit să asigure aplicarea efectivă de către autoritatea de rezoluție a instrumentelor și competențelor de rezoluție, astfel cum se prevede la articolul 100 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE;
5. „contribuție anuală” înseamnă suma menționată la articolul 103 din Directiva 2014/59/UE, percepută de autoritatea de rezoluție, în cursul perioadei de contribuție, de la fiecare dintre instituțiile menționate la articolul 2 din prezentul regulament, pentru mecanismul de finanțare național;

⁽¹⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁽²⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

6. „perioadă de contribuție” înseamnă un an calendaristic;
7. „autoritate de rezoluție” înseamnă autoritatea menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE sau orice altă autoritate relevantă, desemnată de statele membre în sensul articolului 100 alineatele (2) și (6) din Directiva 2014/59/UE;
8. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
9. „scheme de garantare a depozitelor” („SGD-uri”) înseamnă schemele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2014/49/UE;
10. „depozite acoperite” înseamnă depozitele menționate la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, cu excepția soldurilor temporar ridicate astfel cum sunt definite la articolul 6 alineatul (2) din directiva respectivă;
11. „total pasive” înseamnă totalul pasivelor, astfel cum este definit în secțiunea 3 din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ sau astfel cum este definit în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară menționate în Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
12. „total active” înseamnă totalul activelor, astfel cum este definit în secțiunea 3 din Directiva 86/635/CEE sau astfel cum este definit în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară menționate în Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;
13. „cuantumul total al expunerii la risc” înseamnă cuantumul total al expunerii la risc, astfel cum este definit la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
14. „rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază” înseamnă rata menționată la articolul 92 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
15. „CMPE” înseamnă cerința minimă pentru fondurile proprii și pasivele eligibile, astfel cum este definită la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE;
16. „fonduri proprii” înseamnă fonduri proprii, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „pasive eligibile” înseamnă pasivele și instrumentele de capital, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 71 din Directiva 2014/59/UE;
18. „indicatorul efectului de levier” înseamnă indicatorul efectului de levier, astfel cum este definit la articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
19. „indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate” („LCR”) înseamnă un indicator de acoperire a necesarului de lichiditate, astfel cum este definit la articolul 412 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și detaliat în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ⁽³⁾;
20. „indicatorul de finanțare stabilă netă” („NSFR”) înseamnă un indicator de finanțare stabilă netă, astfel cum este raportat în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
21. „contraparte centrală” (CPC) înseamnă o persoană juridică, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
22. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate, astfel cum sunt menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
23. „depozitar central de titluri de valoare” (DCT) înseamnă o persoană juridică, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 și la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾;
24. „decontare” înseamnă finalizarea unei tranzacții cu titluri de valoare, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;
25. „compensare” înseamnă procesul de stabilire a pozițiilor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
26. „infrastructura pieței financiare” înseamnă, în sensul prezentului regulament, o CPC, astfel cum este menționată la punctul 21 din prezentul articol, sau un DCT, astfel cum este menționat la punctul 23 din prezentul articol, care sunt autorizate ca instituții în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2013/36/UE;

⁽¹⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

27. „bancă de promovare” înseamnă orice întreprindere sau entitate creată de un stat membru, de o administrație centrală sau regională, care acordă credite promoționale pe bază neconcurențială și nonprofit, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale administrației respective, cu condiția ca administrația respectivă să aibă obligația de a proteja baza economică a întreprinderii sau a entității și de a menține viabilitatea acesteia pe durata existenței sale ori ca cel puțin 90 % din finanțarea sa inițială sau din creditul promoțional pe care îl acordă să fie în mod direct sau indirect garantat de administrația centrală sau regională a statului membru respectiv;
28. „credit promoțional” înseamnă un împrumut acordat de o bancă promoțională sau prin intermediul unei bănci intermediare, pe bază neconcurențială și nonprofit, cu scopul promovării obiectivelor de politică publică ale administrației centrale sau regionale dintr-un stat membru;
29. „instituție intermediară” înseamnă o instituție de credit care intermediază acordarea de credite promoționale, cu condiția ca acestea să nu fie date cu titlu de credit unui consumator final.

SECȚIUNEA 2

METODOLOGIE

Articolul 4

Stabilirea contribuțiilor anuale

- (1) Autoritățile de rezoluție stabilesc contribuțiile anuale care trebuie plătite de fiecare instituție în funcție de profilul său de risc, pe baza informațiilor furnizate de instituție în conformitate cu articolul 14 și prin aplicarea metodologiei prevăzute în prezenta secțiune.
- (2) Autoritatea de rezoluție stabilește cuantumul contribuției anuale menționate la alineatul (1) pe baza nivelului-țintă anual al mecanismului de finanțare a rezoluției, având în vedere nivelul-țintă ce trebuie atins până la 31 decembrie 2024, în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, precum și pe baza cuantumului mediu, calculat trimestrial, al depozitelor acoperite în anul anterior ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul său.

Articolul 5

Ajustarea pentru risc a contribuției anuale de bază

- (1) Contribuțiile menționate la articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE se calculează prin excluderea următoarelor datorii:
- (a) datoriile intragrup care rezultă din tranzacțiile încheiate de o instituție cu o instituție care face parte din același grup, cu condiția să fie îndeplinite toate cerințele de mai jos:
- (i) fiecare instituție își are sediul în Uniune;
- (ii) fiecare instituție este inclusă integral în aceeași supraveghere consolidată, în conformitate cu articolele 6-17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și face obiectul unor proceduri centralizate corespunzătoare de evaluare, măsurare și control al riscului; și
- (iii) nu există niciun motiv semnificativ, de ordin practic sau juridic, existent sau potențial, care să împiedice rambursarea rapidă a datoriilor la scadență;
- (b) datoriile create de o instituție care este membră a unui SIP, astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/59/UE și căreia autoritatea competentă i-a permis să aplice dispozițiile articolului 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prin intermediul unui acord încheiat cu o altă instituție care este membră a aceluiași SIP;
- (c) în cazul unei contrapărți centrale stabilite într-un stat membru care s-a prevalat de opțiunea prevăzută la articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, datoriile legate de activitățile de compensare, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul respectiv, inclusiv cele rezultate din orice măsuri luate de contrapartea centrală pentru a îndeplini cerințele de marjă, pentru a crea un fond de garantare și pentru a dispune de suficiente resurse financiare prefinanțate pentru a acoperi pierderile potențiale în situația intrării în stare de nerambursare în cadrul ordinii utilizării resurselor în situația respectivă în conformitate cu regulamentul respectiv, precum și pentru a-și investi resursele financiare în conformitate cu articolul 47 din regulamentul respectiv;

- (d) în cazul unui depozitar central de titluri de valoare, datoriile legate de activitățile unui depozitar central de titluri de valoare, inclusiv datoriile față de participanți sau prestatori de servicii ai depozitarului central de titluri de valoare cu o scadență de mai puțin de șapte zile, rezultate din activități pentru care depozitarul respectiv a obținut o autorizație pentru prestarea de servicii auxiliare de tip bancar în conformitate cu titlul IV din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 909/2014, exceptând însă alte datorii rezultate din astfel de activități de tip bancar;
- (e) în cazul firmelor de investiții, datoriile care decurg din deținerea de active sau lichidități aparținând clienților, inclusiv active sau lichidități aparținând clienților care sunt deținute în numele unui OPCVM, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), sau al unui FIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (²), cu condiția ca un astfel de client să beneficieze de protecție în baza legislației în vigoare în materie de insolvență;
- (f) în cazul instituțiilor care lucrează cu credite promoționale, datoriile instituției intermediare față de banca inițiatoră sau față de o altă bancă de promovare ori o altă instituție intermediară și datoriile băncii de promovare inițiale față de părțile sale finanțatoare, în măsura în care quantumul acestor datorii este compensat prin creditele promoționale acordate de instituția în cauză.

(2) Datoriile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie să fie deduse uniform, pentru fiecare tranzacție în parte, din quantumul total al pasivelor instituțiilor care sunt parte la tranzacțiile sau acordurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).

(3) În sensul prezentei secțiuni, quantumul mediu anual, calculat trimestrial, al datoriilor menționate la alineatul (1) care rezultă din contracte cu instrumente financiare derivate se evaluează în conformitate cu articolul 429 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Cu toate acestea, valoarea atribuită datoriilor rezultate din contractele cu instrumente derivate nu poate fi mai mică de 75 % din valoarea acelorași datorii rezultată din aplicarea dispozițiilor contabile aplicabile instituției în cauză în scopul raportării financiare.

În cazul în care, în conformitate cu standardele contabile naționale care se aplică unei instituții, nu există nicio determinare contabilă a expunerii pentru anumite instrumente financiare derivate ca urmare a deținerii lor în afara bilanțului, instituția raportează autorității de rezoluție suma valorilor juste pozitive ale acestor instrumente financiare derivate ca și cost de înlocuire și le adaugă la valorile contabile înscrise în bilanț.

(4) În sensul prezentei secțiuni, pasivele totale menționate la articolul 1 exclud valoarea contabilă a datoriilor rezultate din contractele cu instrumente financiare derivate și includ valoarea corespunzătoare determinată în conformitate cu alineatul (3).

(5) Pentru a verifica dacă sunt îndeplinite toate condițiile și cerințele menționate la alineatele (1)-(4), autoritatea de rezoluție se bazează pe evaluările relevante efectuate de autoritățile competente, care sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 90 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 6

Pilonii și indicatorii de risc

- (1) Autoritatea de rezoluție evaluează profilul de risc al instituțiilor pe baza următorilor patru piloni de risc:
- (a) expunerea la risc;
 - (b) stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare;
 - (c) importanța unei instituții pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei;
 - (d) indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție.

(¹) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

(²) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

- (2) Pilonul „expunerea la risc” cuprinde următorii indicatori de risc:
- (a) fondurile proprii și pasivele eligibile deținute de instituție în plus față de cerința minimă de fonduri proprii și pasive eligibile (CMPE);
 - (b) indicatorul efectului de levier;
 - (c) rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază;
 - (d) cuantumul total al expunerii la risc împărțit la totalul activelor.
- (3) Pilonul „stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare” cuprinde următorii indicatori de risc:
- (a) indicatorul de finanțare stabilă netă;
 - (b) LCR.
- (4) Pilonul „importanța instituției pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei” cuprinde indicatorul „cota-parte din creditele și depozitele interbancare din Uniunea Europeană”, care indică importanța instituției pentru economia statului membru de stabilire.
- (5) Pilonul „indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție” cuprinde următorii indicatori:
- (a) activitățile de tranzacționare, expunerile extrabilanțiere, instrumentele financiare derivate, complexitatea și posibilitatea de rezoluție;
 - (b) calitatea de membru al unui sistem instituțional de protecție;
 - (c) cuantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior.

Atunci când determină diverșii indicatori de risc suplimentari în cadrul pilonului „indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de autoritatea de rezoluție”, autoritatea de rezoluție ține seama de importanța acestor indicatori în funcție de probabilitatea ca instituția în cauză să intre în rezoluție și de probabilitatea ulterioară de utilizare a mecanismului de finanțare a rezoluției în cazul în care instituția este supusă rezoluției.

- (6) Atunci când determină indicatorii „activități de tranzacționare, expuneri extrabilanțiere, instrumente financiare derivate, complexitate și posibilitate de rezoluție” menționați la alineatul (5) litera (a), autoritatea de rezoluție ține seama de următoarele elemente:
- (a) creșterea profilului de risc al instituției, ca urmare a:
 - (i) importanței activităților de tranzacționare în raport cu dimensiunea bilanțului contabil, nivelul fondurilor proprii, nivelul de risc al expunerilor și modelul global de afaceri;
 - (ii) importanței expunerilor extrabilanțiere în raport cu dimensiunea bilanțului contabil, nivelul fondurilor proprii, precum și cu nivelul de risc al expunerilor;
 - (iii) importanței cuantumului instrumentelor financiare derivate în raport cu dimensiunea bilanțului contabil, nivelul fondurilor proprii, nivelul de risc al expunerilor și modelul global de afaceri;
 - (iv) măsurii în care, în conformitate cu titlul II capitolul II din Directiva 2014/59/UE, modelul de afaceri și structura organizatorică a unei instituții sunt considerate complexe.
 - (b) scăderea profilului de risc al instituției, ca urmare a:
 - (i) valorii relative a instrumentelor financiare derivate care sunt compensate printr-o contraparte centrală (CPC);
 - (ii) măsurii în care, în conformitate cu titlul II capitolul II din Directiva 2014/59/UE, o instituție poate fi supusă rezoluției rapid și fără impedimente de ordin juridic.

(7) Atunci când determină indicatorul menționat la alineatul (5) litera (b), autoritatea de rezoluție ține seama de următoarele elemente:

- (a) dacă valoarea fondurilor care sunt disponibile fără întârziere atât în scopul recapitalizării, cât și al finanțării necesarului de lichiditate în vederea sprijinirii instituției afectate în caz de probleme este suficient de mare pentru a permite acordarea unui sprijin eficace și credibil instituției respective;
- (b) gradul de securitate juridică sau contractuală cu privire la faptul că fondurile menționate la litera (a) vor fi utilizate integral înainte să poată fi solicitat un sprijin public extraordinar.

(8) Indicatorul de risc menționat la alineatul (5) litera (c) corespunde valorii maxime din intervalul menționat în Etapa 3 din anexa I pentru:

- (a) orice instituție care face parte dintr-un grup care a intrat în proces de restructurare după ce a primit finanțare din partea statului sau a beneficiat de alte fonduri echivalente, de exemplu printr-un mecanism de finanțare a rezoluției, și este în continuare în curs de restructurare sau de lichidare, cu excepția ultimilor 2 ani de punere în aplicare a planului de restructurare;
- (b) orice instituție care este lichidată, până la finalizarea planului de lichidare (în măsura în care instituția respectivă are în continuare obligația de a plăti contribuția).

Indicatorul corespunde valorii minime din intervalul menționat în Etapa 3 din anexa I pentru toate celelalte instituții.

(9) În sensul alineatelor (6), (7) și (8), autoritatea de rezoluție se bazează pe evaluările efectuate de autoritățile competente, atunci când acestea sunt disponibile.

Articolul 7

Ponderea relativă a fiecărui pilon și indicator de risc

(1) Atunci când evaluează profilul de risc al fiecărei instituții, autoritatea de rezoluție aplică următoarele ponderi pilonilor de risc:

- (a) expunerea la risc: 50 %;
- (b) stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare: 20 %;
- (c) importanța unei instituții pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei: 10 %;
- (d) indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție: 20 %.

(2) Ponderea relativă a indicatorilor de risc pe care îi evaluează autoritățile de rezoluție pentru a determina pilonul „expunerea la risc” este următoarea:

- (a) fondurile proprii și pasivele eligibile deținute de instituție în plus față de cerința minimă de fonduri proprii și pasive eligibile (CMPE): 25 %;
- (b) indicatorul efectului de levier: 25 %;
- (c) rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază: 25 %;
- (d) cuantumul total al expunerii la risc împărțit la totalul activelor: 25 %.

(3) Fiecare indicator de risc din pilonul „stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare” trebuie să aibă aceeași pondere.

(4) Ponderea relativă a fiecărui indicator de risc pe care îl evaluează autoritățile de rezoluție pentru a determina pilonul „indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de autoritatea de rezoluție” este următoarea:

- (a) activități de tranzacționare și expuneri extrabilanțiere, instrumente financiare derivate și posibilitate de rezoluție: 45 %;
- (b) calitatea de membru al unui sistem instituțional de protecție: 45 %;
- (c) cuantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior: 10 %.

Atunci când aplică indicatorul menționat la litera (b), autoritatea de rezoluție ține cont de ponderea relativă a indicatorului menționat la litera (a).

Articolul 8

Aplicarea indicatorilor de risc în cazuri specifice

(1) În cazul în care o autoritate competentă a acordat o derogare unei instituții în conformitate cu articolele 8 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indicatorul menționat la articolul 6 alineatul (3) litera (b) din prezentul regulament este aplicat de către autoritatea de rezoluție la nivel de subgrup de lichiditate. Punctajul obținut de acest indicator la nivelul subgrupului de lichiditate este atribuit fiecărei instituții care face parte din subgrupul de lichiditate pentru a calcula indicatorul de risc al instituției respective.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a acordat unei instituții o derogare deplină de la aplicarea la nivel individual a cerințelor de capital, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar autoritatea de rezoluție a acordat, de asemenea, o derogare deplină de la aplicarea la nivel individual a CMPE în cazul aceleiași instituții, în conformitate cu articolul 45 alineatul (12) din Directiva 2014/59/UE, indicatorul menționat la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament poate fi calculat la nivel consolidat. Punctajul obținut de acest indicator la nivel consolidat este atribuit fiecărei instituții care face parte din grup pentru a calcula indicatorul de risc al instituției respective.

(3) În cazul în care o autoritate competentă a acordat o derogare unei instituții în alte circumstanțe, definite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indicatorii relevanți pot fi calculați la nivel consolidat. Punctajul obținut de acești indicatori la nivel consolidat este atribuit fiecărei instituții care face parte din grup pentru a calcula indicatorii de risc ai instituției respective.

Articolul 9

Aplicarea ajustării pentru risc la contribuția anuală de bază

(1) Autoritatea de rezoluție stabilește multiplicatorul de ajustare suplimentară pentru risc pentru fiecare instituție prin combinarea indicatorilor de risc menționați la articolul 6, în conformitate cu formula și cu procedurile prevăzute în anexa I.

(2) Fără a se aduce atingere articolul 10, contribuția anuală a fiecărei instituții se determină pentru fiecare perioadă de contribuție de către autoritatea de rezoluție prin înmulțirea contribuției anuale de bază cu multiplicatorul de ajustare suplimentară pentru risc, în conformitate cu formula și cu procedurile prevăzute în anexa I.

(3) Multiplicatorul de ajustare pentru risc este cuprins între 0,8 și 1,5.

Articolul 10

Contribuțiile anuale ale instituțiilor mici

(1) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mici de sau egale cu 50 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 1 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(2) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 50 000 000 EUR, dar mai mici de sau egale cu 100 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 2 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(3) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 100 000 000 EUR, dar mai mici decât sau egale cu 150 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 7 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(4) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 150 000 000 EUR, dar mai mici decât sau egale cu 200 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 15 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(5) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 200 000 000 EUR, dar mai mici decât sau egale cu 250 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 26 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(6) Instituțiile ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 250 000 000 EUR, dar mai mici decât sau egale cu 300 000 000 EUR și ale căror active totale sunt mai mici de 1 000 000 000 EUR plătesc o sumă forfetară de 50 000 EUR cu titlu de contribuție anuală pentru fiecare perioadă de contribuție.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (8), în cazul în care instituția aduce suficiente elemente de probă în sprijinul ideii că suma forfetară menționată la alineatele (1)-(6) este mai mare decât contribuția calculată în conformitate cu articolul 5, autoritatea de rezoluție aplică valoarea mai mică.

(8) Fără a se aduce atingere alineatelor (1)-(6), o autoritate de rezoluție poate adopta o decizie motivată prin care se stabilește că profilul de risc al unei instituții este disproporționat în raport cu dimensiunea sa redusă și poate aplica respectivei instituții articolele 5, 6, 7, 8 și 9. Respectiva decizie se bazează pe următoarele criterii:

- (a) modelul de afaceri al instituției;
- (b) informațiile raportate de către instituția respectivă în temeiul articolului 14;
- (c) pilonii și indicatorii de risc menționați la articolul 6;
- (d) evaluarea de către autoritatea competentă a profilului de risc al instituției respective.

(9) Alineatele (1)-(8) nu se aplică instituțiilor ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mici de sau egale cu 300 000 000 EUR după ce au fost excluse datoriile menționate la articolul 5 alineatul (1).

(10) Excluderile menționate la articolul 5 alineatul (1) nu sunt luate în calcul atunci când se aplică alineatele (1)-(9) instituțiilor ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mici de sau egale cu 300 000 000 EUR înainte să fie excluse datoriile menționate la articolul 5 alineatul (1).

Articolul 11

Contribuțiile anuale ale instituțiilor care intră sub incidența articolului 45 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE

(1) Fără a aduce atingere articolului 10, contribuțiile anuale ale instituțiilor menționate la articolul 45 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE se calculează în conformitate cu articolul 9, utilizând 50 % din contribuția anuală de bază a acestora.

(2) În cazul în care mecanismul de finanțare a rezoluției este utilizat, într-un stat membru, cu privire la o instituție menționată la articolul 45 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, pentru oricare dintre scopurile menționate la articolul 101 din Directiva 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție poate adopta o decizie motivată care să prevadă că articolele 5, 6, 7, 8 și 9 se aplică acelor instituții care au un profil de risc similar sau mai ridicat decât profilul de risc al instituției care a utilizat mecanismul de finanțare a rezoluției pentru oricare dintre scopurile menționate la articolul 101 din Directiva 2014/59/UE. Atunci când determină similitudinea profilului de risc în scopul emiterii deciziei sale motivate, autoritatea de rezoluție ia în considerare toate elementele următoare:

- (a) modelul de afaceri al instituției respective;
- (b) informațiile raportate de către instituția respectivă în temeiul articolului 14;
- (c) pilonii și indicatorii de risc menționați la articolul 6;
- (d) evaluarea de către autoritatea competentă a profilului de risc al instituției respective.

Articolul 12

Instituții nou supravegheate sau modificări ale statutului

(1) În cazul în care o instituție este o instituție nou supravegheată numai în cursul unei părți a unei perioade de contribuție, contribuția parțială se stabilește aplicând metodologia stabilită în secțiunea 3 la valoarea contribuției sale anuale calculată în cursul următoarei perioade de contribuție, ținând cont de numărul de luni întregi ale perioadei de contribuție în care instituția este supravegheată.

(2) O modificare a statutului unei instituții, inclusiv a unei instituții de dimensiuni mici, în cursul perioadei de contribuție nu are efecte asupra contribuției anuale care trebuie plătită în anul respectiv.

Articolul 13

Procedura de percepere a contribuțiilor anuale

(1) Autoritatea de rezoluție notifică în fiecare an fiecărei instituții menționate la articolul 2 decizia de stabilire a contribuției anuale datorate de fiecare instituție cel târziu până la data de 1 mai.

(2) Autoritatea de rezoluție notifică decizia în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) prin mijloace electronice sau prin alte mijloace comparabile de comunicare care permit transmiterea unei confirmări de primire;
- (b) prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Decizia precizează condițiile în care este plătită contribuția anuală și mijloacele prin care este plătită această contribuție, precum și cota-parte a angajamentelor de plată irevocabile menționată la articolul 103 din Directiva 2014/59/UE pe care o poate utiliza fiecare instituție. Autoritatea de rezoluție acceptă garanții reale numai dacă tipul și condițiile acestora permit executarea rapidă, inclusiv în eventualitatea adoptării unei decizii de rezoluție în cursul unui sfârșit de săptămână. Garanțiile reale trebuie să fie evaluate în mod prudent pentru a reflecta o deteriorare semnificativă a condițiilor de piață.

(4) Fără a se aduce atingere oricăror alte căi de atac aflate la dispoziția autorității de rezoluție, în caz de plată parțială, de neplată sau de neconformitate cu cerința stabilită în decizie, instituția în cauză suportă penalități zilnice aplicate soldului tranșei.

Dobânda reprezentând penalitățile zilnice se aplică zilnic sumei datorate, la o rată a dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care cade termenul-limită de plată, majorată cu 8 puncte procentuale începând cu data de scadență a plății.

(5) În cazul în care o instituție este o instituție nou supravegheată numai în cursul unei părți a unei perioade de contribuție, contribuția sa anuală parțială se colectează împreună cu contribuția anuală datorată pentru următoarea perioadă de contribuție.

SECȚIUNEA 3

ASPECTE ADMINISTRATIVE ȘI SANȚIUNI

Articolul 14

Obligațiile de raportare ale instituțiilor

(1) Instituțiile trebuie să transmită autorității de rezoluție cele mai recente situații financiare anuale aprobate disponibile înainte de data de 31 decembrie a anului care precede perioada de contribuție, împreună cu avizul transmis de auditorul statutar sau de firma de audit, în conformitate cu articolul 32 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

(2) Instituțiile furnizează autorității de rezoluție cel puțin informațiile menționate în anexa II la nivelul entităților individuale.

(3) Informațiile din anexa II, incluse în cerințele de raportare în scopuri de supraveghere stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei ⁽²⁾ sau, după caz, în orice alte cerințe de raportare în materie de supraveghere aplicabile instituției în conformitate cu legislația națională, se furnizează autorității de rezoluție astfel cum au fost raportate de instituție în cel mai recent raport de supraveghere relevant transmis autorității competente, raport care are drept obiect anul de referință al situației financiare anuale menționate la alineatul (1).

(4) Informațiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) sunt furnizate până cel târziu la data de 31 ianuarie a fiecărui an pentru exercițiul care se încheie la data de 31 decembrie a anului anterior sau pentru exercițiul financiar relevant aplicabil. Dacă 31 ianuarie nu este o zi lucrătoare, informațiile sunt furnizate în ziua lucrătoare următoare.

(5) În cazul în care informațiile sau datele transmise autorităților de rezoluție fac obiectul unor actualizări sau corecții, aceste actualizări sau corecții sunt prezentate autorităților de rezoluție, fără întârzieri nejustificate.

(6) Instituțiile transmit informațiile menționate în anexa II folosind formatele de date și reprezentările precizate de autoritatea de rezoluție.

(7) Informațiile furnizate în conformitate cu alineatele (2) și (3) se supun cerințelor de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional prevăzute la articolul 84 din Directiva 2014/59/UE.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).

*Articolul 15***Obligația autorităților de rezoluție de a schimba informații**

- (1) Pentru a calcula numitorul prevăzut în pilonul de risc menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c), până la data de 15 februarie a fiecărui an, autoritățile de rezoluție pun la dispoziția Autorității Bancare Europene (ABE) informațiile la nivel agregat permise de la toate instituțiile stabilite pe teritoriul lor referitoare la datoriile interbancare și depozitele menționate în anexa I.
- (2) Până la data de 1 martie a fiecărui an, ABE comunică fiecărei autorități de rezoluție valoarea numitorului din pilonul de risc menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c).

*Articolul 16***Obligațiile de raportare ale schemelor de garantare a depozitelor**

- (1) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, schemele de garantare a depozitelor furnizează autorităților de rezoluție calculul mediei trimestriale a cuantumurilor depozitelor acoperite din anul precedent ale tuturor instituțiilor de credit membre.
- (2) Aceste informații sunt furnizate referitor la instituțiile de credit în cauză atât la nivel individual, cât și la nivel agregat, pentru a da autorităților de rezoluție posibilitatea de a stabili nivelul-țintă anual al mecanismului de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), și de a stabili contribuția anuală de bază a fiecărei instituții, în conformitate cu articolul 5.

*Articolul 17***Asigurarea respectării normelor**

- (1) În cazul în care instituțiile nu transmit toate informațiile menționate la articolul 14 în intervalul de timp prevăzut la articolul respectiv, autoritatea de rezoluție utilizează estimări sau propriile ipoteze pentru a calcula contribuțiile anuale ale instituției în cauză.
- (2) În cazul în care informațiile nu sunt furnizate până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, autoritatea de rezoluție poate atribui instituției în cauză cel mai mare multiplicator de ajustare pentru risc, astfel cum se menționează la articolul 9.
- (3) În cazul în care informațiile transmise de către instituții autorității de rezoluție fac obiectul unor retratări sau revizurii, autoritatea de rezoluție ajustează contribuția anuală în conformitate cu informațiile actualizate, cu ocazia calculării contribuției anuale a instituției respective pentru următoarea perioadă de contribuție.
- (4) Orice diferență dintre cotizația anuală calculată și plătită pe baza informațiilor care fac obiectul retratărilor sau revizuirilor, pe de o parte, și contribuția anuală care ar fi trebuit plătită după ajustarea contribuției anuale, pe de altă parte, se include în valoarea contribuției anuale datorate pentru următoarea perioadă de contribuție. Ajustarea respectivă se efectuează prin reducerea sau majorarea contribuțiilor pentru următoarea perioadă de contribuție.

*Articolul 18***Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative**

Autoritățile de rezoluție pot impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative menționate la articolul 110 din Directiva 2014/59/UE persoanelor sau entităților responsabile de încălcarea prezentului regulament.

SECȚIUNEA 4

ACORDURI DE COOPERARE*Articolul 19***Acorduri de cooperare**

- (1) Pentru a asigura plata efectivă a contribuțiilor, autoritățile competente acordă asistență autorităților de rezoluție pentru executarea oricăror sarcini care decurg din prezentul regulament, în cazul în care acestea din urmă solicită acest lucru.
- (2) La cerere, autoritățile competente furnizează autorităților de rezoluție datele de contact ale instituțiilor cărora li se notifică decizia menționată la articolul 13 alineatul (1), cel târziu la data de 1 aprilie a fiecărui an sau în următoarea zi lucrătoare, dacă 1 aprilie nu este o zi lucrătoare. Aceste date de contact constau în denumirea persoanei juridice, numele persoanei fizice care reprezintă persoană juridică, adresa, adresa de e-mail, numărul de telefon, numărul de fax sau orice alte informații care permit identificarea unei instituții.

(3) Autoritățile competente transmit autorităților de rezoluție orice informații care permit acestora din urmă să calculeze contribuțiile anuale, în special orice informații referitoare la ajustarea pentru risc suplimentară și orice derogări pe care autoritățile competente le-au acordat instituțiilor în conformitate cu Directiva 2013/36/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA 5

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul în care informațiile necesare pentru un indicator specific, astfel cum se menționează în anexa II, nu sunt incluse în cerința de raportare în scopuri de supraveghere aplicabilă menționată la articolul 14 pentru anul de referință, respectivul indicator de risc nu se aplică până în momentul în care această cerință de raportare în scopuri de supraveghere nu devine aplicabilă. Ponderile celorlalți indicatori de risc disponibili sunt redimensionate în mod proporțional cu ponderile lor, astfel cum se prevede la articolul 7, astfel încât suma ponderilor lor să fie egală cu 1. În 2015, în cazul în care oricare dintre informațiile solicitate la articolul 16 nu este la dispoziția schemei de garantare a depozitelor până la 31 ianuarie pentru calculul nivelului-țintă anual menționat la articolul 4 alineatul (2) sau al contribuției anuale de bază a fiecărei instituții menționate la articolul 5, în urma unei notificări din partea schemei de garantare a depozitelor, instituțiile de credit relevante furnizează autorităților de rezoluție aceste informații până la data respectivă. Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1), în ceea ce privește contribuțiile care trebuie plătite în 2015, autoritățile de rezoluție notifică fiecărei instituții decizia prin care se stabilește contribuția anuală care urmează să fie plătite de către aceasta până cel târziu la 30 noiembrie 2015.

(2) În ceea ce privește contribuțiile care trebuie să fie plătite în 2015, prin derogare de la articolul 13 alineatul (4), suma datorată în conformitate cu decizia prevăzută la articolul 13 alineatul (3) trebuie plătită până la 31 decembrie 2015.

(3) În ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate autorității de rezoluție în 2015, prin derogare de la articolul 14 alineatul (4), informațiile menționate la respectivul alineat trebuie furnizate până cel târziu la 1 septembrie 2015.

(4) Prin derogare de la articolul 16 alineatul (1), schemele de garantare a depozitelor transmit autorității de rezoluție până la 1 septembrie 2015 informațiile privind quantumul depozitelor acoperite de la data de 31 iulie 2015.

(5) Până la finele perioadei inițiale menționate la articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, statele membre pot permite instituțiilor ale căror pasive totale, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite, sunt mai mari de 300 000 000 EUR și ale căror active totale sunt egale cu sau mai mici de 3 000 000 000 EUR, să plătească o sumă forfetară de 50 000 EUR pentru primii 300 000 000 EUR din totalul pasivelor, din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite. În ceea ce privește totalul pasivelor din care se scad fondurile proprii și depozitele acoperite cu o valoare mai mare de 300 000 000 EUR, contribuția respectivelor instituții se realizează în conformitate cu articolele 4-9 din prezentul regulament.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul Regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 octombrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

PROCEDURA DE CALCUL AL CONTRIBUȚIILOR ANUALE ALE INSTITUȚIILOR

ETAPA 1

Calculul indicatorilor primari

Autoritatea de rezoluție calculează următorii indicatori prin aplicarea măsurilor următoare:

Pilon	Indicator	Măsuri
Expunerea la risc	Fondurile proprii și pasivele eligibile deținute de instituție în plus față de cerința minimă de fonduri proprii și pasive eligibile (CMPE)	$\left(\frac{\text{Fonduri proprii și pasive eligibile}}{\text{Total pasive inclusiv fonduri proprii}} \right) - \text{MREL}$ <p>Unde, pentru acest indicator:</p> <p>Fonduri proprii înseamnă suma fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2 în conformitate cu definiția de la articolul 4 alineatul (1) punctul (118) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.</p> <p>Pasivele eligibile sunt suma pasivelor menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul (71) din Directiva 2014/59/UE.</p> <p>Pasivele totale, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (11) din prezentul regulament. Datoriile care provin din instrumente financiare derivate sunt incluse în pasivele totale pe baza faptului că drepturile la compensare ale contrapărții sunt recunoscute pe deplin.</p> <p>„CMPE” înseamnă cerința minimă pentru fondurile proprii și pasivele eligibile, astfel cum este definită la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.</p>
Expunerea la risc	Indicatorul efectului de levier	Indicatorul efectului de levier, astfel cum este definit la articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și raportat în conformitate cu anexa X la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.
Expunerea la risc	Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază	Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, astfel cum este definită la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și raportată în conformitate cu anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.
Expunerea la risc	TRE/Total active	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Total active}} \right)$ <p>unde:</p> <p>TRE înseamnă cuantumul total al expunerii la risc, astfel cum este definit la articolul 92 punctul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.</p> <p>Activele totale sunt definite la articolul 3 alineatul (12) din prezentul regulament.</p>
Stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare	Indicatorul de finanțare stabilă netă	Indicatorul de finanțare stabilă netă, astfel cum este raportat în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare	Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate	Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, astfel cum este raportat în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei.
Importanța unei instituții pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei	Ponderea din creditele și depozitele interbancare din UE	$\left(\frac{\text{Credite interbancare} + \text{depozite interbancare}}{\text{Total credite și depozite interbancare din UE}} \right)$ <p>unde:</p> <p>Creditele interbancare sunt definite ca fiind suma valorilor contabile ale creditelor și avansurilor acordate instituțiilor de credit și altor societăți financiare, astfel cum sunt calculate pentru formularele nr. 4.1, 4.2, 4.3 și 4.4 din anexa III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.</p>

Pilon	Indicator	Măsuri
		<p>Depozitele interbancare sunt definite ca fiind valoarea contabilă a creditelor și avansurilor acordate instituțiilor de credit și altor societăți financiare, astfel cum este calculată pentru formularul nr. 8.1 din anexa III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.</p> <p>Totalul creditelor și depozitelor interbancare în UE reprezintă suma creditelor și depozitelor interbancare agregate deținute de instituții în fiecare stat membru, calculate în conformitate cu articolul 15.</p>

ETAPA 2

Discretizarea indicatorilor

- În notația care urmează, n reprezintă instituțiile, i reprezintă indicatorii din cadrul pilonilor, iar j reprezintă pilonii.
- Pentru fiecare indicator primar care rezultă din etapa 1, x_{ij} , cu excepția indicatorului „quantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior”, autoritatea de rezoluție trebuie să calculeze numărul de intervale, k_{ij} , ca fiind numărul întreg cel mai apropiat de:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

unde:

Neste numărul de instituții care contribuie la mecanismul de finanțare a rezoluției, pentru care este calculat indicatorul;

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- Pentru fiecare indicator, cu excepția indicatorului „quantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior”, autoritatea de rezoluție atribuie același număr de instituții fiecărui interval, începând prin atribuirea instituțiilor care au valorile cele mai mici ale indicatorului primar primului interval. În cazul în care numărul de instituții nu poate fi împărțit exact la numărul de intervale, fiecăruia dintre primele r intervale, începând cu intervalul care conține instituțiile care au valorile cele mai mici ale indicatorului primar, unde r reprezintă restul împărțirii numărului de instituții, N , la numărul de intervale, k_{ij} , i se atribuie încă o instituție.
- Pentru fiecare indicator, cu excepția indicatorului „quantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior”, autoritatea de rezoluție atribuie tuturor instituțiilor incluse într-un anumit interval valoarea ordinii intervalului, numărând de la stânga la dreapta, astfel încât valoarea indicatorului discretizat este definită ca fiind $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
- Această etapă se aplică indicatorilor menționați la articolul 6 alineatul (5) literele (a) și (b) doar în cazul în care autoritatea de rezoluție îi determină ca variabile continue.

ETAPA 3

Redimensionarea indicatorilor

Autoritatea de rezoluție redimensionează fiecare indicator care rezultă din etapa 2, I_{ij} , în intervalul 1-1 000, prin aplicarea următoarei formule:

$$RI_{ij,n} = (1\ 000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

unde argumentele funcțiilor minime și maxime sunt valorile tuturor instituțiilor care contribuie la mecanismul de finanțare a rezoluției pentru care se calculează indicatorul sintetic final.

ETAPA 4

Includerea semnului atribuit

1. Autoritatea de rezoluție aplică indicatorilor următoarele semne:

Pilon	Indicator	Semn
Expunerea la risc	Fondurile proprii și pasivele eligibile deținute de instituție în plus față de CMPE	-
Expunerea la risc	Indicatorul efectului de levier	-
Expunerea la risc	Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază	-
Expunerea la risc	TRE/Total active	+
Stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare	Indicatorul de finanțare stabilă netă	-
Stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare	Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate	-
Importanța unei instituții pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei	Ponderea din creditele și depozitele interbancare din UE	+
Indicatori de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție	Participarea la un sistem instituțional de protecție (SIP)	-
Indicatori de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție	Cuantumul sprijinului financiar public extraordinar anterior	+

Pentru indicatorii cu semn pozitiv, valorile mai mari corespund unui nivel de risc mai ridicat al unei instituții. Pentru indicatorii cu semn negativ, valorile mai mari corespund unui nivel de risc mai redus al unei instituții.

Autoritatea de rezoluție stabilește indicatorii „activitățile de tranzacționare”, „expunerile extrabilanțiere”, „instrumentele financiare derivate”, „complexitatea” și „posibilitatea de rezoluție” și specifică semnul acestora în consecință.

2. Autoritatea de rezoluție aplică următoarea transformare fiecăruia dintre indicatorii redimensionați care rezultă din etapa 3, $RI_{ij,n}$, în vederea includerii semnului acestuia:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„-”} \\ 1\ 001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„+”} \end{cases}$$

ETAPA 5

Calculul indicatorului sintetic

1. Autoritatea de rezoluție realizează agregarea indicatorilor i în cadrul fiecărui pilon j printr-o medie aritmetică ponderată utilizând formula următoare:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

unde:

w_{ij} este ponderea indicatorului i în pilonul j , astfel cum este definită la articolul 7;

N_j este numărul de indicatori din cadrul pilonului j .

2. Pentru a calcula indicatorul sintetic, autoritatea de rezoluție realizează agregarea pilonilor printr-o medie geometrică ponderată utilizând formula următoare:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

unde:

W_j este ponderea pilonului j , astfel cum este definită la articolul 7;

J este numărul de piloni.

3. Autoritatea de rezoluție aplică următoarea transformare pentru ca indicatorul sintetic final să fie definit ca având valori mai mari pentru instituțiile cu profil de risc mai ridicat:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

ETAPA 6

Calculul contribuțiilor anuale

1. Autoritatea de rezoluție redimensionează indicatorul sintetic final care rezultă din etapa 5, FCI_n , în intervalul definit la articolul 9, prin aplicarea următoarei formule:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

unde argumentele funcțiilor minime și maxime sunt valorile tuturor instituțiilor care contribuie la mecanismul de finanțare a rezoluției pentru care se calculează indicatorul sintetic final.

2. Autoritatea de rezoluție calculează contribuția anuală a fiecărei instituții n , mai puțin cea corespunzătoare instituțiilor care fac obiectul articolului 10 și mai puțin partea forfetară din contribuțiile instituțiilor cărora statele membre le aplică articolul 20 alineatul (5), ca fiind:

$$c_n = \text{\textit{Ținta}} * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

unde:

p, q reprezintă instituțiile;

$\text{\textit{Ținta}}$ este nivelul-țintă anual determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), minus suma contribuțiilor, calculată în conformitate cu articolul 10, și minus totalul oricăror sume forfetare care ar putea fi plătite în conformitate cu articolul 20 alineatul (5);

B_n este cuantumul pasivelor (cu excepția fondurilor proprii), minus depozitele acoperite ale instituției, astfel cum sunt ajustate în conformitate cu articolul 5 și fără a aduce atingere aplicării articolului 20 alineatul (5).

ANEXA II

DATE CARE TREBUIE TRANSMISE AUTORITĂȚILOR DE REZOLUȚIE

- Total active, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (12)
 - Total pasive, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (11)
 - Datorii care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (e), (f)
 - Datorii care provin din contracte cu instrumente financiare derivate
 - Datorii care provin din contracte cu instrumente financiare derivate evaluate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3)
 - Depozite acoperite
 - Valoare totală a expunerii la risc
 - Fonduri proprii
 - Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază
 - Pasive eligibile
 - Indicatorul efectului de levier
 - Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate
 - Indicatorul de finanțare stabilă netă
 - Credite interbancare
 - Depozite interbancare
-